

Konečně obrací se stížnost proti výši dávky, tvrdíc, že úřad neuvedl pro stanovení výše žádných konkrétních ciferních dat. Žal. úřad uvedl, že stanovil dávku se zřetelem k rozsahu projektu a hmotnému prospěchu, který stavebníku ze stavby vlečky vyplynul. Dávku podle položky 10 b) lze vyměřiti od 200—5.000 Kč a podle položky 10 c) od 500—5.000 Kč. V daném případě byla první z obou dávek vyměřena částkou 300 Kč, druhá pak částkou 600 Kč. Předpis dávek je tedy v mezích zákonné hranice a je dokonce blízko dolní hranice dávkové sazby. Podle poznámky k pol. 10 jest při stanovení dávky přihlížeti k rozsahu projektu a k prospěchu stavebníkově. Žal. úřad také k těmto okolnostem přihlížel. Že by k nim nebyl měl přihlížeti neb že by byl měl přihlížeti ještě k jiným okolnostem, stížnost nevytýká. Aby pak úřad blíže udal, jak prospěch, resp. rozsah projektu vyšetřil, nebylo zapotřebí, když šlo o okolnosti oběma stranám známé a stížnost ani neudává, jak po názoru st-lky měl její prospěch z díla a rozsah projektu býti oceněn. Že projednání projektu způsobilo úřadu větší náklad, žal. úřad nevyslovil a jde proto dotyčná námitka stížnosti mimo.

Č. 11.428.

Tiskové právo: I. * Právo odvolati povolení k prodeji periodických tiskopisů cizozemských, dané úřadu v 5. odst. § 3 tiskového zák. č. 6/1863 ř. z., není ničím omezeno a nebylo omezeno ani zákonem č. 161/1894 ř. z. — II. * Prodej periodických tiskopisů cizozemských nepodléhá ustanovením § 2 zák. č. 161/1894 ř. z., nýbrž zůstal upraven i nadále ustanovení 5. odst. § 3 tiskového zák. č. 6/1863 ř. z.

Řízení správní: III. Předpokladem platného podání odporu podle § 67 vl. nař. č. 8/1928 Sb. jest, aby v rozhodnutí, které má býti odporem napadeno, bylo konstatováno buď výslovnou citací § 67 nebo aspoň jasným uvedením všech předpokladů podle předpisu toho požadovaných, že jde o rozhodnutí vydané podle tohoto předpisu.

(Nález ze dne 20. září 1934 č. 17.340.)

Prejudikatura: ad III: Boh. A 10.601/33.

Věc: Alfred H. v D. a Karel H. v P. proti zemskému úřadu v Praze o prodej cizozemských periodických tiskopisů.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměry okr. úřadu v Mostě z 10. srpna 1932 byla odvolána povolení k prodeji cizozemských periodických tiskopisů v H. č. 75 a 76, jež byla st-lům udělena výměry zem. úřadu v Praze z r. 1929, a bylo jim zakázáno další prodávání a rozšiřování těchto tiskopisů v politickém okrese mosteckém. Tyto výměry jsou opatřeny právním poučením, že se z nich lze do 15 dnů odvolati u okr. úřadu v Mostě k zem. úřadu v Praze, že však odkladný účinek nelze případnému odvolání přiznati vzhledem na veřejný zájem.

Odvoláním podaným proti těmto výměrům zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím nevyhověl a v odpor vzaté výměry potvrdil z těchto důvodů: Pro právní posuzování otázky prodeje periodických tiskopisů jsou rozhodná ustanovení § 3 odst. 5 zák. ze 17. prosince 1862 č. 6 ř. z.

ex 1863 a § 2 zák. z 9. července 1894 č. 161 ř. z. Podle § 3 odst. 5 cit. zák. o tisku č. 6/1863 ř. z. mohl zem. úřad povolit do odvolání prodej periodických tiskopisů. Toto ustanovení bylo doplněno ustanovením § 2 odst. 1 zák. z 9. července 1894 č. 161 ř. z., že povolení k prodeji periodických tiskopisů, o jehož udílení se jedná v § 3 odst. 5 zák. č. 6/1863, nemůže při tuzemských periodických tiskopisech odepráno býti tomu, kdo podle předpisů živn. řádu jest oprávněn k samostatnému provozování svobodné živnosti. Povolení takové platí podle ustanovení 2. odst. § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. pro místnost úřadu oznámenou, k provozování prodeje určenou a pro všechny tuzemské periodické tiskopisy úřadu oznámené. Ustanovení cit. § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. mluví v odst. 1 i 2 výslovně a jasně toliko o periodických tiskopisech tuzemských. Ustanovení § 3 odst. 5 zák. č. 6/1863 ř. z., že povolení k prodeji periodických tiskopisů cizozemských udílí úřad do odvolání, není předpisem § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. nijak dotčeno. Není tedy pochyby, že odst. 3 § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. jak vzhledem k této skutečnosti, tak i vzhledem ke spojitosti s předchozími dvěma odstavci tohoto paragrafu možno vztahovati toliko na periodické tiskopisy tuzemské. Platí tedy o cizozemských periodických tiskopisech ustanovení § 3 odst. 5 zák. ze 17. prosince 1862 č. 6 ř. z. ex 1863, podle něhož úřad (nyní podle vl. nař. z 18. prosince 1929 č. 186 Sb. politický úřad I. instance) udílí povolení k prodeji cizozemských časopisů do odvolání. Toto stanovisko sdílel i st-l, neboť si do výměru, kterým mu bylo uděleno povolení k prodeji cizozemských periodických tiskopisů pouze do odvolání, nestěžoval. Bylo-li st-li tedy povolení k prodeji cizozemských periodických tiskopisů ve shodě s platným právním řádem a s jeho souhlasem dáno pouze do odvolání, použil úřad v odpor vzatým výměrem pouze tohoto svého odvolacího a na volné úvaze spočívajícího práva. Vzhledem k této povaze věci bylo možno v projednávané věci podle § 42 vl. nař. č. 8/1928 Sb. rozhodnouti již podle úředních spisů. Ježto jde o věc volné úvahy, právním předpisem neomezené, není a nebylo ani ve výměru v odpor vzatém podle § 70 odst. 2 cit. vl. nař. bližšího odůvodnění třeba. Případné soukromoprávní důsledky v odpor vzatého výměru jsou pro právní posouzení věci nerozhodné.

Uvažuje o stížnostech podaných na toto rozhodnutí, zabýval se nss nejprve námitkou, upírající žal. úřadu právo rozhodovati o odvoláních z výměrů okr. úřadu v Mostě z 10. srpna 1932, poněvadž tyto výměry po právu neexistují. Rozvádějice tuto námitku, uvádějí stížnosti, že okr. úřad v Mostě, vydáváje uvedené výměry, neřídil se předpisy vl. nař. č. 8/1928 Sb., zejména pokud jde o předpis o slyšení stran před vydáním rozhodnutí, a tvrdí, že měly proto tyto výměry povahu rozhodnutí podle § 67 odst. 1 tohoto vl. nař. Poněvadž st-lé podali proti uvedeným výměrům odpor podle 2. odst. § 67 cit. vl. nař. a úřad nezahájil o těchto odporech řízení do 15 dnů ode dne, kdy odpor k němu došel, pozbyly podle názoru stížnosti výměry okr. úřadu v Mostě z 10. srpna 1932 podle 3. odst. cit. § 67 platnosti, a nedostávalo se tedy ani žal. úřadu oprávnění, aby rozhodoval o odvoláních, podaných proti uvedeným výměrům I. stolice, které po právu neexistují.

Nss toto stanovisko stížností nesdílí. Již v nál. Boh. A 10.601/33 bylo vysloveno, že předpokladem platného podání odporu podle § 67

vl. nař. č. 8/1928 Sb., a tím tedy také povinnosti úřadu zahájit ve věci řízení o event. zániku platnosti rozhodnutí odporem tím napadnutého, jest, aby v rozhodnutí tom bylo konstatováno, buď výslovnou citací § 67 správ. ř. neb aspoň jasným uvedením všech zákonných předpokladů podle tohoto předpisu požadovaných, že jde o rozhodnutí vydané podle tohoto zákonného ustanovení. Ve výměrech okr. úřadu v Mostě z 10. srpna 1932 § 67 správ. řadu není citován a výměry ani svým obsahem ani svojí formou nezavdávají nejmenší podnět k tomu, aby mohly býti pokládány za rozhodnutí vydaná podle 1. odst. § 67 vl. nař. č. 8/1928 Sb. Naopak z toho, že byly v nich strany poučeny o odvolacím právu na zem. úřad a bylo v nich zároveň vysloveno, že případným odvoláním nelze přiznati odkladný účinek, plyne zcela nepochybně, že nešlo o rozhodnutí podle 1. odst. § 67 cit. vl. nař. Kdyby byl okr. úřad chtěl vydati rozhodnutí podle tohoto ustanovení, nebyl by uvedl ve svých výměrech, že straně přísluší právo podati odvolání k zem. úřadu, nýbrž byl by stranu poučil, že proti těmto rozhodnutím jest oprávněna podati do 15 dnů odpor k okr. úřadu a že do 15 dnů ode dne, kdy odpor k okr. úřadu dojde, zahájí tento úřad řádné řízení ve věci. Na věci nemůže nic změnit ani okolnost, že — jak se tvrdí ve stížnostech — okr. úřad, vydávaje výměry z 10. srpna 1932, neřídil se předpisy vl. nař. č. 8/1928 Sb., neboť tato okolnost sama o sobě nevtiskuje zmíněným výměrům povahu rozhodnutí podle 1. odst. § 67 cit. vl. nař. Vycházejí-li stížnosti z předpokladu, že výměry okr. úřadu v Mostě z 10. srpna 1932 byly rozhodnutími vydanými podle 1. odst. § 67 vl. nař. č. 8/1928 Sb., přehlížejí úplně obsah těchto výměrů. Námitky stížnosti zbudované na tomto nesprávném předpokladu jsou neodůvodněné. — — —

Ve věci stojí stížnost na stanovisku, že povolení k prodeji cizozemských periodických tiskopisů může býti odvoláno jen z důvodů uvedených v 3. odst. § 2 zák. z 9. července 1894 č. 161 ř. z. a že výhradě odvolání stanovené v prodávacím povolení podle 5. odst. § 3 tisk. zák. ze 17. prosince 1862 č. 6 ř. z. z r. 1863 sluší rozuměti jen tak, že úřad může k odvolání přikročiti jen, jsou-li tu předpoklady stanovené v 3. odst. § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. Pro tento právní názor není však ve znění cit. zák. ustanovení opory. V 5. odst. § 3 tisk. zák. z roku 1863 se praví, že zem. úřad politický může pro určitý okres povolit na odvolání prodej periodických tiskopisů. V § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. se pak stanoví, že povolení k prodeji periodických tiskopisů, o jehož udílení se jedná v § 3 odst. 5 tisk. zák. a jež vyhrazeno je politickému úřadu zemskému, nemůže při tuzemských periodických tiskopisech odepřeno býti tomu, jenž podle předpisů živn. řádu jest oprávněn k samostatnému provozování svobodné živnosti (odst. 1), že povolení platí pro místnost úřadu oznámenou, k provozování prodeje určenou, a pro všechny tuzemské periodické tiskopisy úřadu oznámené (odst. 2). Dále se stanoví, že povolení to může býti odvoláno toliko pro takové důvody, z nichž úřad podle živn. řádu odejmouti může oprávnění k provozování živnosti svobodné (odst. 3). Znění zákonného ustanovení posléz cit. nepřipouští ani nejmenší pochybnosti o tom, že zákonodárce chtěl upravit nově jenom prodej tuzemských periodických tiskopisů a vázati povolení k němu na určité nově stanovené předpoklady. Uvádí se to výslovně v 1. i 2. odst. tohoto paragrafu a plyne dále ze souvislosti odst. 3

s oběma odstavci předcházejícími zcela jasně, že i tento odstavec se vztahuje na povolení k prodeji periodických tiskopisů tuzemských, neboť tento odstavec navazuje na oba odstavce předcházející, v nichž se — jak bylo řečeno — výslovně mluví jen o povolení k prodeji periodických tiskopisů tuzemských. Může proto povolení, t. j. povolení, o němž jest jediné řeč v tomto paragrafu, totiž povolení k prodeji periodických tiskopisů tuzemských, býti odvoláno jen z důvodů, z nichž podle předpisů živn. řádu může býti odňato oprávnění k provozování svobodné živnosti. Podle toho byl v § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. upraven jen prodej periodických tiskopisů tuzemských a prodej periodických tiskopisů cizozemských zůstal i nadále upraven ustanovením 5. odst. § 3 tisk. zák. Ježto pak podle tohoto ustanovení zákonného uděluje zem. úřad politický prodávací povolení — nyní jen povolení k prodeji periodických tiskopisů cizozemských — »na odvolání«, plyne z toho důsledně, že takové povolení může býti kdykoliv podle volné úvahy úřadu odvoláno. Mají-li stížnosti za to, že 3. odst. § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. se vztahuje též na povolení k prodeji periodických tiskopisů cizozemských, a dovozují-li, že takové povolení lze odejmouti jen z důvodů stanovených v tomto zákonném ustanovení, vykládají zákon nesprávně. Pro svůj názor nemohou stížnosti nic čerpati ze zásady ochrany nabytých práv, zachovávané tuzemským zákonodárstvím, neboť omezuje-li již zákon prodávací povolení na dobu, pokud toto povolení nebude odvoláno, je tím právo nabyté z tohoto povolení časově omezeno, takže nabyvateli přísluší jen právo prodávati cizozemské periodické tiskopisy potud, pokud povolení to nebude odvoláno. Uvádějí-li pak stížnosti, že »odvolání«, o kterém je řeč v odst. 5 § 3 tisk. zák., nemá již významu, který mělo v roce 1863, poněvadž rozšiřování tiskopisů, jež se jeví z důvodů veřejného zájmu povážlivým, lze čeliti i jiným způsobem (odvoláním poštovního debitu, zákazem rozšiřování tiskopisu vůbec, zabavením jednotlivých čísel atd.), sluší na to odpovéděti, že tato úvaha nemůže nic změnit na tom, že odvolací právo dané úřadu v 5. odst. § 3 tisk. zák. není ničím omezeno a nebylo omezeno ani zákony pozdějšími.

Dospěv k závěru, že se ustanovení 3. odst. § 2 zák. č. 161/1894 ř. z. netýká povolení k prodeji periodických tiskopisů cizozemských a že povolení k prodeji těchto tiskopisů může býti podle 5. odst. § 3 tisk. zák. č. 6/1863 ř. z. kdykoliv odvoláno, uvažoval nss dále takto:

Je nesporno, že st-lům byla výměry zem. úřadu v Praze z 12. února 1929, resp. 27. května 1929 udělena povolení prodávati cizozemské periodické tiskopisy v H. č. p. 75 resp. 76 do odvolání. Tím byla oprávnění udělená st-lům časově omezena na dobu, pokud úřad udělené povolení neodvolá. Poněvadž pak právo úřadu odvolati udělené povolení nebylo vázáno na žádnou podmínku a vázanost taková neplyne ani z některého ustanovení zákonného, a mohl tedy okr. úřad k odvolání uvedeného výměru přikročiti kdykoliv i bez udání určitých důvodů, nedotkl se žádného práva st-lů, jestliže povolení k prodeji cizozemských periodických tiskopisů v H. odvolal, a neučinil tak ani žal. úřad rozhodnutím vzatým v odpor stížnostmi, kterými byly uvedené výměry I. stolice potvrzeny. — — —